

[Finansministeren.]

Naar det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen talte om, at arbejdsfrie Indtægter skaanes ved det her foreliggende Forslag, forekommer dette mig at være en noget ejendommeligt Bemærkning, eftersom der ifølge Forslaget foretages en Forhøjelse af Formueskatten paa 40 pCt., hvilket jo dog vil betyde en meget kraftig Forhøjelse af Beskattningen netop af de arbejdsfrie Indtægter.

Det ærede Medlem pegede paa, at der var en Stigning i Ejendomspriserne, specielt Landejendomspriserne. Jeg kan sige, at Regeringen følger dette Spørgsmaal saavel som alle andre Spørgsmaal, der knytter sig til Konjunkturerne, ogsaa ud fra skattemæssige Synspunkter, og hvis det bliver nødvendigt, skal jeg ogsaa være betænkt paa at fremsætte Forslag, der bremser en ekstraordinær og urimelig Konjunkturgevinst paa faste Ejendomme.

Det ærede Medlems Dagsorden kan jeg ikke modtage. Jeg synes egentlig ogsaa, det ærede Medlem ufortjent haanede sine egne tidligere Partifæller — der jo dog har et færdigt udarbejdet Forslag vedrørende Grundskylden —, naar det ærede Medlem nu mener, at det maa være Finansministeren, der maa begynde forfra paa dette Spørgsmaal og gøre en Indsats med Hensyn til Udarbejdelsen af et Grundskyldsforslag. I øvrigt kan jeg sige, at hvis det ærede Medlem vil studere, hvad der foreligger om dette Spørgsmaal, vil han forstaa, at hvis det skal løses i Dybden, saa kan det ikke løses paa et Tidspunkt, hvor Forholdene er saa ekstraordinære, som de er i dette Øjeblik.

Formanden: Den højtærede Minister benyttede Vendingen: Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansens forhenværende Partifæller. Jeg gør opmærksom paa, at Partifællesskabet fremdeles bestaar.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg ønsker at udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Finansminister her har udtalt, at han vil optage Arbejdet for en Brugsforeningsbeskatning, og at Arbejdet vil foregaa i positiv Aand. Jeg haaber, det vil vise sig, at det ikke bliver ved Aand alene, men at der ogsaa kommer et forstandigt Indhold i dette Arbejde.

Saa har jeg i øvrigt kun et Par Bemærkninger at gøre til det radikale Partis Ordfører, der jo har en ret elskværdig Tone, men hvis Tales Indhold synes mig noget mindre elskværdigt. Det ærede Medlem sagde f. Eks. saaledes, at man behøver ikke

at sige i en Betænkning, hvad man engang har sagt. Kommer det egentlig talt det ærede Medlem ved? Det synes jeg ikke. Naar vi fra vor Side mener det forstandigt at fremhæve det Synspunkt, som vi har fremhævet, og gøre det mere konkret, ja, saa synes jeg, det er rimeligt, at vi gør det, saa synes jeg ikke, det ærede Medlem skal blande sig deri. Saa siger det ærede Medlem om et Forslag, der ikke er til Behandling, og som han ikke kan tale om, at det var et umuligt Forslag. Er det egentlig elskværdigt saaledes at omtale Ting, som man ikke kan komme nærmere ind paa? Jeg synes det ikke. Og saa endelig, at det, der her foregaar, er ikke Betaling for at trække det Forslag tilbage. Drister det ærede Medlem sig til at ville paastaa, at denne Tilføjelse var kommet ind i Betænkningen, hvis ikke vi havde stillet Ændringsforslag med Hensyn til Brugsforeningsbeskatning? Hvis det ærede Medlem er saa dristig, saa er han mere dristig, end jeg mener man har Lov til at være, naar man vil holde sig i nogenlunde nær Forbindelse med Sandheden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hassing-Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har ganske Ret i, at det ikke vedkommer mig, hvad et Mindretal anser det for rimeligt at skrive i Betænkningen. Det kritiserede jeg heller ikke. Jeg erklærede mig enig med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, naar han for sit Vedkommende ikke fandt Grund til i Betænkningen at gentage de Bemærkninger, han havde fremført ved første Behandling. Et lignende Synspunkt er det, der har gjort sig gældende for mit Vedkommende.

Naar jeg overhovedet omtalte det Mindretalsforslag, som har foreligget fra konservativ Side, var det, fordi det ærede Medlem Hr. Korsgaard var ret stærkt inde paa, at et saadant Forslag havde foreligget, og at man altsaa havde trukket det tilbage. Det kunde det ærede Medlem jo have ladet være med. Mit Udtryk, at det var hensynsfuldt, at vi havde tilraadet det ærede Medlem at trække dette Forslag tilbage, søgte jeg at begrunde med min Udtalelse om, at det var et umuligt Forslag. Jeg tror, det vilde have bekommet det ærede Medlem daarligt, om dette Forslag var kommet til Behandling her i Tinget, og derfor vil jeg hævde, at det virkelig var ganske menneskekærligt af os andre at fraraade Fremsættelsen af dette Forslag.